

2. Artikel 8 i direktiv 2008/94 ska tolkas så, att lagstadgade pensionsförmåner inte ska beaktas vid bedömningen av huruvida en medlemsstat har uppfyllt sin skyldighet enligt denna artikel.
3. Artikel 8 i direktiv 2008/94 ska tolkas så, att det för att den ska vara tillämplig räcker att det kompletterande tjänstepensionssystemet är underfinansierat när arbetsgivaren blir insolvent och att arbetsgivaren, på grund av insolvensen, saknar tillräckliga medel för att betala in tillräckligt mycket pengar till pensionssystemet för att möjliggöra full betalning av de pensionsförmåner som de anslutna personerna har rätt till. Det är inte nödvändigt att de sistnämnda visar att det finns andra orsaker till förlusten av deras ålderspensionsförmåner.
4. Direktiv 2008/94 ska tolkas så, att de åtgärder som Irland har vidtagit efter Europeiska unionens domstols dom av den 25 januari 2007 i mål C-278/05, *Robins m.fl.*, inte innebär att Irland har uppfyllt de skyldigheter som föreskrivs i direktivet med hänsyn till behovet av en välbalanserad ekonomisk och social utveckling och att den berörda medlemsstatens ekonomiska situation inte utgör en exceptionell situation som skulle kunna motivera ett mindre omfattande skydd för arbetstagares intressen avseende deras rätt till ålderspensionsförmåner enligt ett kompletterande tjänstepensionssystem.
5. Direktiv 2008/94 ska tolkas så, att den omständigheten att de åtgärder som Irland har vidtagit efter domen i det ovannämnda målet *Robins m.fl.* inte har haft till resultat att kändarna i målet vid den nationella domstolen kunnat erhålla mer än 49 procent av värdet av sina samlade ålderspensionsförmåner, inom ramen för det kompletterande tjänstepensionssystemet, i sig utgör en klar överträdelse av denna medlemsstats skyldigheter.

(¹) EUT C 290, 1.10.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 april 2013 — Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) mot Europeiska unionens råd

(Förenade målen C-478/11 P–C-482/11 P) (¹)

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot personer och enheter — Artikel 263 sjätte stycket FEUF — Tidsfrist för väckande av talan — Force majeure — Väpnad konflikt)

(2013/C 171/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide

Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) (ombud: L. Bourthoumieux, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och M.-M. Joséphidès)

Saken

Överklagande mot det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-348/11, Gbagbo mot rådet, i vilket tribunalen fann det uppenbart att klagandens talan inte kunde upptas till prövning, en talan som avsåg ogiltigförklaring av dels rådets beslut 2011/221/Gusp av den 6 april 2011 om ändring av beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten (EUT L 93, s. 20), dels rådets förordning (EU) nr 330/2011 av den 6 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten (EUT L 93, s. 10), i den mån de berör klaganden — Individuell delgivning av beslutet har inte skett — Force majeure

Domslut

1. Överklagandena ogillas.
2. Laurent Gbagbo, Katinan Justin Koné, Akissi Danièle Boni-Claverie, Alcide Djédjé och Affi Pascal N'Guessan ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 6, 7.1.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 25 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-55/12) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/96/CE — Beskattning av energiprodukter och el — Skattelättnad för drivmedel för motorfordon som används av handikappade personer — Upprätthållande av skattelättnaden efter övergångsperiodens utgång — Åsidosättande)

(2013/C 171/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Mölls)

Svarande: Irland (ombud: E. Creedon)

Saken

Åsidosättande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51) — Skattelättnad för drivmedel för motorfordon som används av handikappade personer — Upprätthållande av skattelättnaden efter övergångsperiodens utgång

Domslut

1. Genom att — efter utgången, den 31 december 2006, av den övergångsperiod som avses i artikel 18.1 första stycket i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, i sin ändrade lydelse enligt rådets direktiv 2004/74/EG av den 29 april 2004, och i bilaga II till direktivet — upprätthålla ett skatteundantag för drivmedel för motorfordon som används av handikappade personer, har Irland åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel 4.1 i nämnda direktiv.
2. Irland förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 89, 24.3.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 april 2013 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București — Rumänien) — Asociația ACCEPT mot Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Mål C-81/12) (¹)

(Socialpolitik — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 2.2 a, 10.1 och 17 — Förbud mot diskriminering på grund av sexuell läggning — Begreppet ”fakta som ger anledning att anta att det har förekommit ... diskriminering” — Fördelning av bevisbördan — Effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner — Person som utger sig för att vara och som av allmänheten uppfattas som direktör för en professionell fotbollsklubb — Offentliga uttalanden om att det är uteslutet att värva en fotbollsspelare som anges vara homosexuell)

(2013/C 171/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asociația ACCEPT

Motpart: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Curtea de Apel București — Tolkning av artiklarna 2.2 a, 10.1 och 17 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) — Diskriminerande villkor avseende sexuell läggning vid rekrytering av personal till en fotbollsklubb — Huruvida direktivet är tillämpligt med avseende på diskriminerande uttalanden i massmedia, i avsaknad av ett verkligt rekryteringsförfarande — Omständigheter som tyder på att det föreligger direkt eller indirekt diskriminering — Bevisbörda — Bestämmelser om sanktionsåtgärder för de fall där bestämmelserna inte iakttas — Huruvida sådana nationella bestämmelser är tillåtna som utgör hinder för att fatta beslut om vitesföreläggande efter utgången av en sexmånadersfrist — Krav på att sanktionsåtgärder ska vara effektiva, stå i rimlig proportion till överträdelsen samt vara avskräckande

Domslut

1. Artiklarna 2.2 och 10.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas på så sätt att sådana omständigheter som de som gett upphov till det nationella målet kan anses utgöra ”fakta som ger anledning att anta att det har förekommit diskriminering” med avseende på en professionell fotbollsklubb, trots att de aktuella uttalandena gjorts av en person som utger sig för att vara och som av massmedier och i samhället uppfattas som fotbollsklubbens huvudsakliga direktör, utan att denne nödvändigtvis har firmateckningsrätt eller rätt att företräda klubben med avseende på anställningar.
2. Artikel 10.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas på så sätt att — för det fall att sådana omständigheter som de som gett upphov till det nationella målet anses utgöra ”fakta som ger anledning att anta att det har förekommit ... diskriminering” på grund av sexuell läggning i samband med en professionell fotbollsklubs anställning av spelare — de bevisbörderegler som föreskrivs i artikel 10.1 i direktiv 2000/78 inte innebär att det krävs bevisning som är omöjlig att ge in utan att kränka rätten till privatliv.
3. Artikel 17 i direktiv 2000/78 ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det — vid konstaterad diskriminering på grund av sexuell läggning i den mening som avses i detta direktiv — endast är möjligt att utfärda en varning såsom den som är i fråga i det nationella målet när diskrimineringen konstateras efter utgången av preskriptionsfristen på sex månader från och med tidpunkten för de faktiska omständigheterna, om tillämpningen av dessa nationella bestämmelser leder till att det inte vidtas några sanktionsåtgärder mot diskrimineringen som i materiellt och processuellt hänseende är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva om så är fallet beträffande de nationella bestämmelser som är i fråga i det nationella målet, och att i förekommande fall och i största möjliga utsträckning tolka nationell rätt mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte för att uppnå det resultat som eftersträvas med direktivet.

(¹) EUT C 126, av den 28 april 2012.